

T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2014/3462

Karar No : 2017/2907

Tarih : 22.02.2018

Sayı : 1546

SDP : 640

Temyiz Eden (Davacı) : Anadolu Cam Sanayi A.Ş.
Vekili : Av. Rebil Müfit SONBAY
Reşit Galip Cad. Hafta Sok. No:2/1 G.O.P. / ANKARA
Karşı Taraf (Davalı) : Rekabet Kurumu Başkanlığı
Üniversiteler Mah. 1597. Cadde No:9 Bilkent-Çankaya/ANKARA
Vekili : Av. Ayperi Samantır - Aynı adreste
Davalı Yanında Müdahil : Tasfiye Halinde Solmaz-Mercan Mutfak Eşyaları
Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Vekilleri : Av. Ceren Demirşen Arslan, Av. Hilal Karasoy
Levent Mah. Levent Cad. Krizantem Sok. No:20
1.Levent-Beşiktaş/İSTANBUL

İstemin Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 31/10/2013 günlü, E:2010/766, K:2013/2675 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması, davacı tarafından istenilmektedir.

Savunmaların Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Mehmet Bozdoğan

Düşüncesi : Temyiz isteminin kabulü ile Daire kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca dosya incelendi, gereği görüldü:

Dava; davacı şirkete 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesinin ihlal edildiğinden bahisle idarî para cezası verilmesine ilişkin 26/08/2009 günlü, 09-39/949-236 sayılı Rekabet Kurulu (Kurul) kararının iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 31/10/2013 günlü, E:2010/766, K:2013/2675 sayılı kararıyla; 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanununun 1., 2., 6. ve 27. maddeleri belirtilerek, Anadolu Cam Sanayi A.Ş. (Anadolu Cam)'nin, grup şirketlerinden olan Paşabahçe'nin lehine olmak üzere, 2002 yılından itibaren Solmaz-Mercan Mutfak Eşyaları Ticaret ve Sanayi A.Ş.(Solmaz-Mercan)'ye mal tedarikinde ciddi kısıtlamalara gittiği ve yalnızca ihracat kaydıyla mal tedarik ettiği, cam ambalaj pazarındaki hakim konumu dikkate alındığında, bu davranışının, 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesinin ihlali niteliğinde olduğu iddiası üzerine başlatılan soruşturma sonucu, Kurul tarafından; mevcut bilgi ve belgelerin ihlalin varlığını ortaya koymaya yeterli olmadığı gerekçesi ile ceza tertibine gerek bulunmadığına, hakim durumda olan davacı teşebbüse, rekabeti kısıtlayıcı karar ve uygulamalardan kaçınması yönünde Başkanlık tarafından görüş yazısı gönderilmesine ilişkin 05/06/2007 günlü, 07-47/506-181 sayılı kararın alındığı, söz konusu kararın iptali ve yürütülmesinin durdurulması istemiyle açılan davada; Dairelerinin 24/04/2008 günlü, E:2007/13574 sayılı kararı ile; "Olayda, piyasada hakim durumda olan Anadolu Cam ile Solmaz-Mercan arasında süregelen arz ilişkisinin, mal vermeyi reddetme davranışı ile kesildiği ve bu davranışın, objektif olarak haklı gerekçelere dayanmadığının Kurul'ca tespit edilmesine karşın, bu davranışın "rekabeti kısıtlayıcı etkisi olma" şartını gerçekleştirmediği ve mevcut bilgi ve belgelerin ihlalin varlığını ortaya koymaya yeterli olmadığı gerekçeleri ile ceza tertibine gerek bulunmadığına karar verilmiş ise de, cam ambalaj pazarında

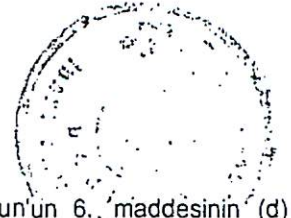
T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2014/3462

Karar No : 2017/2907

yer alan Anadolu Cam'ın söz konusu mal vermeme eyleminin, anılan Kanun'un 6. maddesinin (d) fıkrasındaki; "belirli bir piyasadaki hakimiyetin yaratmış olduğu finansal, teknolojik ve ticari avantajlardan yararlanarak başka bir mal veya hizmet piyasasındaki rekabet koşullarını bozmayı amaçlayan eylemler" kapsamında olduğu ve Kanunda açıkça kötüye kullanma hali olarak değerlendirildiği, ayrıca Anadolu Cam'ın Paşabahçe lehine davranışlarının; 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesinde, hakim durumu kötüye kullanma halleri arasında sayılan "(a) Ticari faaliyet alanına başka bir teşebbüsün girmesine doğrudan veya dolaylı olarak engel olunması ya da rakiplerin piyasadaki faaliyetlerinin zorlaştırılmasını amaçlayan eylemler" kapsamında yer aldığı, öte yandan, Kurul işlemi; "söz konusu arzın kısıtlanması eyleminin Kanun'un 6. maddesi kapsamında bir ihlal teşkil ettiği sonucuna ulaşamamakla birlikte, soruşturmanın muhatabı olan teşebbüsün hakim durumda olması nedeniyle bu tür eylemlerinin ihlale dönüşme riski taşıdığı ve bu hususun bildirilmesinin yerinde olduğu sonucuna ulaşıldığı gerekçesiyle, hakim durumda olan adı geçen teşebbüsün rekabeti kısıtlayıcı karar ve uygulamalardan kaçınması yönünde Başkanlık tarafından görüş yazısı gönderilmesine" karar verilmesinin, bu eylemlerin gerçekte hakim durumun kötüye kullanılması niteliğinde olduğunun Kurulca da kabülü anlamına geldiği ve bu haliyle esasen ihlalin varlığı saptanmış olduğundan, (2002 yılından itibaren tedarik seviyesindeki ciddi azalmaların ortaya çıkmaya başladığı dikkate alındığında, Kanun'un 6. maddesinin "a" ve "d" bentlerinin ihlal edildiği), anılan Kanunun 16. maddesinin 2. fıkrası uyarınca para cezası verilmesi gerekirken, mal vermeyi reddetme kapsamında olan süregelen arz ilişkisinin kesilmesi durumunun, hakim durumun kötüye kullanılması olarak sayılması için taşınması gereken unsurlardan dördüncü kriter olan "rekabeti kısıtlayıcı etkisi olması" şartının gerçekleşmediği gerekçesiyle tesis edilen işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçeleri ile söz konusu Kurul kararının yürütülmesinin durdurulmasına karar verildikten sonra, anılan kararın Dairelerinin 07/02/2011 günlü, E:2007/13574, K:2011/486 sayılı kararı ile iptal edildiği; söz konusu iptal kararının, yalnızca davaya davalı idare yanında müdahil olan Anadolu Cam (bakılan davanın davacısı) tarafından temyiz edilmesi nedeniyle, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 16/06/2011 günlü, E:2011/1093, K:2011/670 sayılı kararı ile, istemin incelenmeksizin reddine ve yine Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 15/12/2011 günlü, E:2011/2274, K:2011/1535 sayılı kararı ile de karar düzeltme isteminin reddine karar verildiği; bu şekilde, Solmaz - Mercan tarafından; Kurul'un, Anadolu Cam hakkında vermiş olduğu kararın iptali istemiyle açılan davanın, anılan kararın iptali ile sonuçlanarak kararın kesinleştiği; bu arada, Dairelerinin yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne ve Danıştay İdari Dava Dairelerinin itirazın reddine dair kararlarından sonra, anılan kararların gereğinin yerine getirilmesini teminen, nihai kararın oluşturulmasına esas teşkil edecek bilgi ve belgelerin, yeniden Kurul gündemine alınarak, Danıştay kararları ve dosyada bulunan diğer bilgi ve belgelerin incelediği ve davacı teşebbüsün, 2002-2005 yılları arasında Solmaz Mercan'a mal tedarikini zorlaştırmak suretiyle Kanun'un 6. maddesini ihlal ettiğine, bu nedenle davacı şirkete ihlalin süresi, mal arzı seviyesi ve soruşturma süresince Kurum ile yapılan işbirliği dikkate alınarak 2004 mali yılı sonunda oluşan gayrisafi gelirin %1'i oranında olmak üzere 3.422.441,85-TL idari para cezası verilmesine karar verildiği; bu durumda; davacı şirketin Solmaz-Mercan'a mal tedarikini zorlaştırmak suretiyle, Kanunun 6. maddesinin (a) ve (d) bendlerini ihlal ettiği Kurulca usulüne uygun olarak yürütülen soruşturma sonucunda saptanan davacı şirketin 07/02/2011 günlü, E:2007/13574, K:2011/486 sayılı iptal kararı uyarınca ve bu karara uygun olarak tesis edilen, 2002-2005 yıllarında gerçekleşen ihlaller nedeniyle son eylem tarihinden bir önceki mali yıl olan 2004 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayrisafi geliri üzerinden idari para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Rekabet Kurulu kararında

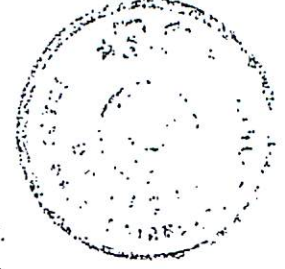
T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2014/3462

Karar No : 2017/2907

hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

Davacı, anılan kararı temyiz etmekte ve bozulmasını istemektedir.

4054 sayılı Kanun'un 6.maddesinde "Bir veya birden fazla teşebbüsün ülkenin bütününde ya da bir bölümünde bir mal veya hizmet piyasasındaki hâkim durumunu tek başına yahut başkaları ile yapacağı anlaşmalar ya da birlikte davranışlar ile kötüye kullanması hukuka aykırı ve yasaktır.

Kötüye kullanma halleri özellikle şunlardır:

- Ticarî faaliyet alanına başka bir teşebbüsün girmesine doğrudan veya dolaylı olarak engel olunması ya da rakiplerin piyasadaki faaliyetlerinin zorlaştırılmasını amaçlayan eylemler,
- Eşit durumdaki alıcılara aynı ve eşit hak, yükümlülük ve edimler için farklı şartlar ileri sürerek, doğrudan veya dolaylı olarak ayırimcilik yapılması,
- Bir mal veya hizmetle birlikte, diğer mal veya hizmetin satın alınmasını veya aracı teşebbüsler durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın veya hizmetin, diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da satın alınan bir malın belirli bir fiyatın altında satılmaması gibi tekrar satış halinde alım satım şartlarına ilişkin sınırlamalar getirilmesi,
- Belirli bir piyasadaki hâkimiyetin yaratmış olduğu finansal, teknolojik ve ticarî avantajlardan yararlanarak başka bir mal veya hizmet piyasasındaki rekabet koşullarını bozmayı amaçlayan eylemler,
- Tüketicinin zararına olarak üretimin, pazarlamanın ya da teknik gelişmenin kısıtlanması."

Kanun'un 16. maddesinin üçüncü fıkrasında ise, bu Kanunun 4, 6 ve 7'nci maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayrisafi gelirlerinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verileceği öngörülmüştür:

Kurul'un teşebbüs veya teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin yıllık gayrisafi gelirlerinin yüzde onuna kadar idari para cezası verebileceği yolundaki kural ile Kurul'a idari para cezasının hangi oran üzerinden verileceği hususunda bir takdir yetkisi verildiği açık olmakla birlikte, bu takdir yetkisinin öncelikle ilgili mevzuatta belirlenen sınırlar çerçevesinde, 4054 sayılı Kanun'un öngördüğü amaçlar doğrultusunda ve objektif kriterlere dayanılarak ve bu suretle takdir yetkisinin hukuka uygun olarak kullanılıp kullanılmadığının yargısal denetimine imkân verecek şekilde belirlenmesi gerekmektedir.

Bu noktada, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin beşinci fıkrasında; Kurul'un, üçüncü fıkraya göre idarî para cezasına karar verirken, 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 17. maddesinin ikinci fıkrası bağlamında, ihlalin tekerrürü, süresi, teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin piyasadaki gücü, ihlalin gerçekleşmesindeki belirleyici etkisi, verilen taahhütlere uyup uymaması, incelemeye yardımcı olup olmaması, gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususların dikkate alınacağı; altıncı fıkrasında; Kanuna aykırılığın ortaya çıkarılması amacıyla Kurumla aktif işbirliği yapan teşebbüs ya da teşebbüs birlikleri veya bunların yöneticileri ve çalışanlarına, işbirliğinin niteliği, etkinliği ve zamanlaması dikkate alınarak ve gerekçesi açık bir şekilde gösterilmek suretiyle üçüncü ve dördüncü fıkralarda belirtilen cezaların verilmeyebileceği veya bu fıkralara göre verilecek cezalarda indirim yapılabileceği, son fıkrasında ise; bu maddeye göre verilecek idarî para cezalarının tespitinde dikkate alınan hususların, işbirliği halinde para cezasından bağışıklık veya indirim şartlarının, işbirliğine ilişkin usul ve esasların Kurulca çıkarılacak yönetmeliklerle belirleneceği hükme bağlanmıştır.

T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2014/3462

Karar No : 2017/2907

4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin son fıkrası çerçevesinde 4054 sayılı Kanun'un 4. ve 6. maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunan teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyeleri ile bunların yönetici ve çalışanlarına, aynı Kanunun 16. maddesi gereğince verilecek para cezasının tespitine ilişkin usul ve esasları düzenlemek amacıyla 15/02/2009 günü, 27142 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem Ve Kararlar İle Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmeliğin "*Para cezasının belirlenmesine ilişkin ilkeler*" başlıklı 4. maddesinin birinci fıkrasında; teşebbüs ile teşebbüs birliklerine veya bu birliklerin üyelerine verilecek para cezası belirlenirken;

a) Bu Yönetmeliğin 5'inci maddesi çerçevesinde temel para cezası hesaplanacağı, temel para cezasının, Kanun'un 4'üncü veya 6'ncı maddelerinde yasaklanmış, piyasa, nitelik ve kronolojik süreç olarak birden fazla bağımsız davranışın saptanması hâlinde, her bir davranış için ayrı ayrı hesaplanacağı,

b) Temel para cezasının hesaplanmasından sonra, bu Yönetmeliğin 6'ncı ve 7'nci maddeleri çerçevesinde, ağırlaştırıcı ve hafifletici unsurlar göz önünde bulundurularak artırma ve/veya indirme yapılacağı kuralı yer almış; "*Temel para cezası*" başlıklı 5. maddesinde; temel para cezası hesaplanırken, Kanun'un 4'üncü ve 6'ncı maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunan teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin, nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayrisafi gelirlerinin; a) karteller için, yüzde ikisi ile yüzde dördünün; b) diğer ihlaller için, binde beşi ile yüzde üçü, arasında bir oranın esas alınacağı; birinci fıkrada yazılı oranların belirlenmesinde, ilgili teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin piyasadaki gücü, ihlal neticesinde gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususların dikkate alınacağı; birinci fıkraya göre belirlenen para cezası miktarının; bir yıldan uzun, beş yıldan kısa süren ihlallerde yarısı oranında, beş yıldan uzun süren ihlallerde bir katı oranında arttırılacağı; "*Ağırlaştırıcı unsurlar*" başlıklı 6. maddesinde; temel para cezasının; ihlalin tekerrürü hâlinde, her bir tekrar için, soruşturma kararının tebliğinden sonra kartele devam edilmesi hâlinde yarınsından bir katına kadar arttırılacağı, temel para cezasının, Kanun'un 4'üncü veya 6'ncı maddeleri kapsamında ortaya çıkan rekabet sorunlarının giderilmesine yönelik olarak verilen taahhütlere uyulmaması hâlinde, yarınsından bir katına kadar; incelemeye yardımcı olunmaması hâlinde yarısına kadar; diğer teşebbüslerin ihlale zorlanması gibi hâllerde dörtte bire kadar arttırılabileceği; "*Hafifletici unsurlar*" başlıklı 7. maddesinde ise; temel para cezasının, yasal yükümlülüklerin yerine getirilmesi haricinde incelemeye yardımcı olunması, ihlalde kamu otoritelerinin teşvikinin veya diğer teşebbüslerin zorlamasının bulunması, zarar görenlere gönüllü olarak tazminat ödenmesi, diğer ihlallere son verilmesi, ihlal konusu faaliyetlerin yıllık gayrisafi gelirler içerisindeki payının çok düşük olması gibi hâllerin ilgili teşebbüs veya teşebbüs birliği tarafından ispatlanırsa, dörtte bir ile beşte üç arasında indirilebileceği, yürütülen bir soruşturmada Aktif İşbirliği Yönetmeliğindeki para cezası verilmemesine ilişkin düzenlemeden yararlanamayan bir teşebbüse verilecek cezanın, başka bir kartele ilişkin olarak Kurulun önaraştırma yapmaya karar vermesinden önce, Aktif İşbirliği Yönetmeliğinin 6'ncı maddesinde belirlenen bilgi ve belgeleri sunması hâlinde, dörtte bir oranında indirileceği, Aktif İşbirliği Yönetmeliğinin para cezası verilmemesine ve verilecek cezalarda indirim yapılmasına ilişkin hükümlerinin saklı olduğu, diğer ihlalleri gerçekleştiren teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin ihlallerini kabul ederek, aktif işbirliğinde bulunmaları hâlinde, para cezasının altıda bir ile dörtte bir arasında indirileceği, hükme bağlanmış ve bu suretle Kurul'un idari para cezası verirken dikkate alınması gereken tüm hususlar belirlenerek, sahip olduğu takdir yetkisinin kullanımı getirilen objektif kriterler

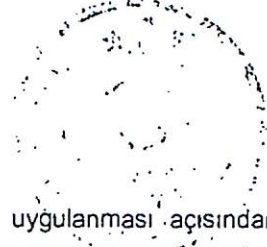
T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2014/3462

Karar No : 2017/2907

doğrultusunda sınırlanmıştır.

Öte yandan, söz konusu Yönetmeliğin zaman bakımından uygulanması açısından öngörülen Geçici 1. maddesinde; Yönetmelik hükümlerinin, Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden önce başlatılan, ancak soruşturma raporu tebliğ edilmemiş olan soruşturmalar hakkında da uygulanacağı kuralı yer almış olup, belirtilen hükümden hareketle soruşturma raporu tebliğ edilmiş olan soruşturmalar bakımından Yönetmelikte ilgilinin lehine sonuç doğurması muhtemel hükümlerin uygulanıp uygulanamayacağı meselesinin tartışılması gerekmektedir.

Geriyeye yürümezlik ilkesi, hukuk kurallarının zaman bakımından uygulanmasıyla ilgili temel bir ilke olup, gerek yargısal kararlar gerekse öğretide kabul edilmiştir. Kural olarak düzenleyici işlemler yürürlüğe girdikleri andan başlayarak hukuki etkilerini doğurur ve yürürlük tarihinden sonraki olaylara uygulanır. Diğer yandan, kabahatlerde zaman bakımından uygulamanın düzenlendiği 5326 sayılı Kanun'un 5. maddesinde, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun zaman bakımından uygulamaya ilişkin hükümlerinin kabahatler bakımından da uygulanacağı, ancak, kabahatler karşılığında öngörülen idari yaptırımlara ilişkin kararların yerine getirilmesi bakımından derhal uygulama kuralının geçerli olduğu kuralı yer almıştır.

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinde; "İşlendiği zaman yürürlükte bulunan kanuna göre suç sayılmayan bir fiilden dolayı kimseye ceza verilemez ve güvenlik tedbiri uygulanamaz. İşlendikten sonra yürürlüğe giren kanuna göre suç sayılmayan bir fiilden dolayı da kimse cezalandırılmaz ve hakkında güvenlik tedbiri uygulanamaz. Böyle bir ceza veya güvenlik tedbiri hükmolünmüştü infazı ve kanuni neticeleri kendiliğinden kalkar. Suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanun uygulanır ve infaz olunur. Hapis cezasının ertelenmesi, koşullu salıverilme ve tekerrürle ilgili olanlar hariç; infaz rejimine ilişkin hükümler, derhal uygulanır." hükmü yer almıştır.

Zaman bakımından uygulamaya ilişkin hükümlerden, suçun işlendiği tarihte yürürlükte bulunmayan bir Kanun'un failine uygulanmayacağı ve sonradan yürürlüğe giren Kanun'un failin lehine ise, uygulanacağına ilişkin hükümler, maddi ceza hukukuna ilişkin kurallardır. Bir hususun maddi ceza hukukuna ilişkin olup olmadığını tespit açısından, söz konusu hükmün sonuç cezaya nihai olarak tesir eden, onun miktar ve/veya süresini değiştirebilecek nitelikte hükümler ihtiva etmesi gerekmekte olup, muhakeme veya infaz hukukunu ilgilendiren hususlarda derhal uygulama kuralı geçerlidir.

Yukarıda bahsi geçen Yönetmelik, yeni bir kabahat ya da yaptırım öngörmemekte ve Kanun'da yer alan yüzde on sınırı dışında sonuç yaptırımını değiştirecek nitelikte hükümler ihtiva etmemekte ve salt Kanun'da yer alan idari para cezasının belirlenmesine ilişkin kıstasları içeren ve idarenin her bir somut olayda sahip olduğu takdir yetkisinin geleceğe dönük olarak benzer nitelikteki tüm olaylar bakımından somutlaştırılmasını öngören hükümler içermektedir. Bu itibarla bahsi geçen Yönetmelik hükmü lehe ya da aleyhe sonuçlar doğurmadığı, bu çerçevede maddi ceza hukukuna ilişkin olmadığı ve bu bağlamda idari usul hukukuna ilişkin bir düzenleme olduğundan eylem tarihinden bağımsız olarak yürürlüğe girdiği tarihten sonraki soruşturmalar bakımından uygulanmasının hukuken mümkün olduğu, lehe veya aleyhe sonuç doğurma meselesinin her somut olay bağlamında idari para cezası uygulayan makam tarafından değerlendirilmesi ve para cezası verilirken hangi oranda olacağının yargısal denetime imkan verecek şekilde ortaya konulmuş olması gerektiği açıktır.

Bu noktada, belirtilen durumun istisnası olarak düzenlemede esasında aleyhe sonuç doğurması muhtemel durumların bertaraf edilmesini sağlamak ve hukuki belirlilik ilkesinin gerçekleşmesini sağlamak

T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2014/3462

Karar No : 2017/2907

üzere henüz soruşturma raporu tebliğ edilmiş olan soruşturmalar bakımından Yönetmelik hükümlerinin uygulanmayacağı kurala bağlanmış olmakla birlikte, Yönetmeliğin ilgililer lehine sonuç doğurması muhtemel hükümlerinin soruşturma raporu tebliğ edilmiş olsa dahi uygulanması gerekmektedir. Çünkü, Yönetmelikte ihdas edilen kurallar esasında Kanun'un idari para cezalarının objektifleştirilmesi için öngörülen ve Kabahatler Kanunu'nun 17. maddesinde de yer alan hükümlere dayanılarak düzenlenmiştir.

Başka bir anlatımla, söz konusu Kanun hükümleri çerçevesinde Kurul her zaman idari para cezası oranının tayininde sahip olduğu takdir yetkisini objektifleştirme yetkisine sahip olup, bu durum belirlilik ve ahenlik ilkelerinin gerçekleşmesi bakımından da gereklidir.

Uyuşmazlıkta, davacı şirketin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesini ihlal ettiği ve idari para cezası verilmesi gerektiği açık olmakla birlikte, yukarıda da ifade edildiği üzere ilgili Yönetmelik hükümlerinin lehe sonuç doğurması muhtemel tüm hükümlerinin yürürlük tarihinden sonraki verilecek kararlarda uygulanması önünde bir engel bulunmadığından, davacı şirkete verilecek para cezasının, şikâyet konusu olayla ilgili olarak Yönetmelik kapsamında bir değerlendirme yapılmak ve bu kapsamda davacının iddiaları ve/veya re'sen tespit edilecek hafifletici tüm unsurlar dikkate alınmak ve uygulanacak para cezası oranı yargisal denetime imkân verecek şekilde ortaya konulmak suretiyle belirlenmesi gerekirken, belirtilen hususlar dikkate alınmaksızın davacı teşebbüse idari para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; davacının temyiz isteminin kabulüne, Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 31/10/2013 günlü, E:2010/766, K:2013/2675 sayılı kararın BOZULMASINA, kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 04/10/2017 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Namık Kemal
ERGANİ

Üye
Gürsel
MEKİK

Üye
Ziya
ÖZCAN

Üye
Hasan
GÜZELER

Üye
Abdülkadir
ATALIK

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ

Üye
Doç. Dr. Selami
DEMİRKOL

Üye
Turgay Tuncay
VARLI

Üye
Oğuz
YAĞLICI

Üye
Hasan
ODABAŞI

Üye
Muhsin
YILDIZ

